

120 Ve Kürt Çocuklar

— ahmet-ilhan · 03 Temmuz 2009

120 VE KÜRT ÇOCUKLAR

Melikgazi Belediye Başkanı güzel bir jest yapmış. Kendi ilçe sınırları içinde bulunan fakir 5000 öğrenciyi sinemaya götürüyormuş. Sinemacı ile anlaşmışlar her bir çocuğa ayrıca cips veriliyormuş. Dostlar arasında konuşulurken böyle bir jest takdir edildi. Sinemaya giden çocukların çok etkilendikleri söylendi. Küçükler için cips jestinin filmin önüne geçtiği bile söylendi.

Film son günlerde çokça adından bahsedilen 120 ismini taşıyor. Filme henüz gitmedim ama medyadan senaryosunu ve mesajını öğrendim. Van'dan Erzurum'a cephane taşıyan ve yaşları 12 ila 18 arasındaki çocukların hikâyesi. Osmanlı Devletinin son döneminde yaşanan bir olay. Okullarından gönüllü olarak seçilen ve ağır kış şartlarında önemli bir görev üslenen kahraman çocuklar. Filmin sonunda 120'den 98'inin şehit olduğu anlaşılıyor. Bu bir film ama senaryosu gerçek. Yakın tarihten unutulmuş bir kahramanlık öyküsü beyaz perdeye yansıtılmış. Eleştirmenler filme tam not veriyorlar. İzleyenler de çok etkileniyorlar.

Dostlar konuşurlarken benim kafam bir yerde takılıp kaldı. Filme giden Belediyeci dostuma soramadan edemedim:

"-Bu çocuklar Kürt müydü?"

—Hayır, Kürt oldukları söylenmiyor.

—Peki, konuşmaları nasıl? Şive olarak doğulu bir şive var mı?

—Yok, çok iyi Türkçe konuşuyorlar."

Keşke Kürt oldukları belli olsaydı. Şu anda buna ne kadar ihtiyacımız var. Vatanseverliğin kimsenin tekelinde olmadığı daha iyi vurgulanılmış olurdu. Duygusal bağlar kuvvetlenirdi. Film beklenmedik bir şekilde büyük bir sorunumuza merhem olurdu. Türk ve Kürt çocukları aynı vatanın evlatları olarak kaynaşırlar, kucaklaşırlardı. Filmi seyreden her çocuk kendisini o kahraman çocuklarla özdeşleştirir, kaynaşırdı. Sanatın müthiş etkisini yaşadık.

Son zamanlarda TV dizilerinde tüm kötü adamlar doğudan seçiliyor. Doğu şivesiyle konuşturuluyor. Toplumun temelleri dinamitleniyor. Kışkırtıcı yorumlar veriliyor. Karşı karşıya getirilmek istenenler bu vatanın evlatları.

Bu film bu izleri de silebilecek bir güce sahip. Ama ne olurdu, Van'lı çocukların Kürt oldukları vurgulansaydı. Ruslarla ve Ermenilerle savaşanların arasında Kürtlerde vardı. Bu çocuklar da onlardandı. Film ekibi de mi Kürt yoktur tezine inanıyor. Bu olay yaşandığında henüz böyle bir ön yargı yoktu. Şimdi artık TC devleti de bu ön yarıdan uzak bir yol izliyor.

Cumhurbaşkanı Gül Romanya'da Türk Şehitliğinde ziyarette bulunurken, Rum bir Osmanlı vatandaşının mezarına çiçek koydu. Çanakkale'de yan yana uzanan şehitlerin etnik kimliklerinin farklılığını biliyoruz. Bize özgür bir vatan bırakanlar böyle bir ayırım yapmamışlar. Sakarya'da şehit düşen vatan evlatlarının Türk mü, yoksa Kürt mü olmalarının ne önemi var?

Gitmediğin bir filmi eleştiriyorsun dedi dostlar. Bunu bir eleştiri olarak almayalım lütfen. Kaygıları olan bir Türk aydınının küçük talepleri olarak görün. Bu kadarını da bana çok görmeyin. Vatanseverlik konusunda kimsenin kimseye üstünlüğü olamaz, ancak herkesin herkese söyleyecek bir sözü olabilir. Zaten sorunlar da böyle konuşularak çözülür. Yokmuş gibi davranılarak değil.

Belediyemizi bu jestinden dolayı kutlamayı görev biliyoruz. Dileğimiz bunun başka kurumlara örnek olması. Özellikle Doğulu çocukların bu filmi izlemeleri için çaba sarf edilmesi.

Güzel şeyler oluyor. Güzel şeyler umutlarımızı ve hayallerimizi büyütüyor. Ayrılık ve fitne tohumları peşinde olanlara dur diyecek daha fazla adımlar atılmasına ihtiyacımız var.